MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr 5
ROK XXIX

WARSZAWA
15 GRUDNIA 1947 R.

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I

ZARZĄDZENIA

62.

Ustanowienie Referatu Organizacyjnego w Gabinecie Ministra.

B. Pers. Nr 012/65 z dn. 29 października 1947 r.

Ustanawiam z dniem 1 listopada 1947 r. w Gabinecie Ministra Referat Organizacyjny.

63.

Instrukcja w sprawie zadań i zakresu działania Referatu Organizacyjnego w Gabinecie Ministra.

GMO. 011/1/47 z dnia 8 listopada 1947 r.

Zadaniem Referatu Organizacyjnego w Gabinecie Ministra jest:

1) skoordynowanie prac organizacyjnych poszczególnych komórek Ministerstwa, ścisłe rozgraniczenie ich kompetencji i wyeliminowanie dwutorowości,
2) opracowanie projektu statutu Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Do zakresu działania Referatu Organizacyjnego należą wszelkie sprawy organizacyjne Ministerstwa i Urzędów Zagranicznych R. P. a więc przygotowanie zarządzeń i okólników w sprawach organizacyjnych, projektowanie ewentualnych zmian w organizacji pracy oraz w strukturze organizacyjnej całego resortu, kompletowanie i kodyfikowanie zarządzeń i okólników M. S. Z. już wydanych, kontrola nad przystosowaniem budżetu do potrzeb i zamierzeń organizacyjnych, a w szczególności nad nieprzekraczaniem ilości przyznanych Ministerstwu etatów osobowych, opiniowanie propozycji organizacyjnych Urzędów Zagranicznych, utrzymywanie kontaktu z Biurem Organizacji i Spraw Osobowych w Prezydium Rady Ministrów, badanie ustawodawstwa obowiązującego i czuwanie nad tym, aby zarządzenia MSZ nie stały w sprzeczności z obowiązującymi przepisami, zbieranie materiałów dotyczących organizacji M. S. Z., przygotowywanie i opracowywanie materiałów do Dziennika Urzędowego.

W związku z powyższym polecam ob. ob. kierownikom poszczególnych komórek organizacyjnych Ministerstwa umożliwienie Kierownikowi Referatu Organizacyjnego zapoznania się z organizacją pracy na terenie powierzonych im komórek.

Jednocześnie zarządzam, aby wydawane przez poszczególne komórki organizacyjne Ministerstwa okólniki, rozporządzenia, instrukcje i t. p., które ze względu na pilność sprawy i niemożność czekania na ukazanie się najbliższego numeru Dziennika Urzędowego będą powielane i rozsyłane, — były uprzednio nadsyłane do Gabinetu Ministra (Referat Organizacyjny) dla sprawdzenia i porównania z zarządzeniami już wydanymi, a to celem uniknięcia sprzeczności oraz niepotrzebnego powtarzania tych samych zarządzeń.

64.

OGŁASZANIE ZARZĄDZEŃ M. S. Z.

GMO.012/9/47 z dn. 8 listopada 1947 r.

W myśl okólnika Prezesa Rady Ministrów Nr.O-II-K-1/27 z dnia 25 września 1947 r. zarządzam co następuje:

1) wszelkie jawne pisma okólne wydawane przez którąkolwiek z komórek organizacyjnych Ministerstwa, a przeznaczone dla urzędów zagranicznych, winny być drukowane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa; jedynie w wypadkach wyjątkowych gdy pilność sprawy lub też inny in-

teres publiczny nie pozwalają czekać na ukazanie się najbliższego numeru Dziennika Urzędowego, dopuszczalne jest odrębne powielanie i rozsyłanie okólników do poszczególnych urzędów zagranicznych;

2) jawne pisma okólne, przeznaczone na wewnętrzny użytek Centrali, powinny być w zasadzie również drukowane w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa, a w wypadkach, gdy pilność sprawy lub inny interes publiczny tego wymagają, należy podawać je do wiadomości kierownikom poszczególnych komórek organizacyjnych za pomocą kurendy; jedynie w wypadkach, gdy większa ilość trudnych do zapamiętania szczegółów treści pisma okólnego sprawia, iż nie nadaje się ono do rozprowadzenia za pomocą kurendy, a przytoczone wyżej względy nie pozwalają czekać na ukazanie się najbliższego numeru Dziennika Urzędowego, dopuszczalne jest przygotowanie odpowiedniej ilosci egzemplarzy okólnika i rozesłanie ich do poszczególnych komórek organizacyjnych Ministerstwa.

3) Z uwagi na konieczność usprawnienia wydawania i rozsyłania Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych zarządzam, aby poszczególne komórki organizacyjne Ministerstwa nadsyłały do Redakcji Dziennika materiały przeznaczone do wydrukowania najpóźniej do dnia 20 każdego miesiąca.

Wobec tego, że wszelkie zarządzenia, okólniki, instrukcje i t. p. w zasadzie nie będą w przyszłości rozsyłane do poszczególnych komórek organizacyjnych, a jedynie drukowane w Dzienniku Urzędowym, zobowiązuję ob. ob. kierowników poszczególnych komórek organizacyjnych do dopilnowania by wszyscy pracownicy powierzonej im komórki czytali nadsyłane egzemplarze Dziennika Urzędowego celem zapoznania się z treścią obowiązujących przepisów i zarządzeń.

65.

Koordynacja zarządzeń w sprawach konsularnych w Centrali M. S. Z.

GMO.012/4/47 z dn. 8 listopada 1947 r.

Z uwagi na to, iż właściwe pod względem terytorialnym lub rzeczowym komórki organizacyjne Ministerstwa wydają częstokroć zarządzenia, okólniki i t. p., dotyczące pracy urzędów konsularnych bez uzgodnienia ich z Biurem Konsularnym, a nawet bez powiadomienia tego ostatniego o ich treści, zarządzam:

1) aby wspomniane wyżej komórki organizacyjne nadsyłały do Biura Konsularnego w terminie 14-dniowym od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia odpisy wydanych przez nie przepisów, instrukcyj i t. p. dotyczących pracy urzędów konsularnych;

2) aby w przyszłości wspomniane komórki organizacyjne przy wydawaniu odpowiednich zarządzeń, okólników i t. p. bądź uprzednio uzgadniały ich treść z Biurem Konsularnym, bądź też — gdy sprawa nie wymaga uprzedniego uzgodnienia — podawały ich treść do wiadomości Biura Konsularnego (t. zn. w wypadkach, gdy odpowiednie zarządzenia ze względu na pilność sprawy lub inny interes publiczny mają być rozesłane przed ukazaniem się najbliższego numeru Dziennika Urzędowego).

66.

Obowiązek prowadzenia „Księgi Przybytków“ we wszystkich urzędach zagranicznych R. P.

GMO.012/6/47 z dn. 24 listopada 1947 r.

Celem roztoczenia należytej opieki nad napływającymi do urzędów zagranicznych książkami i czasopismami oraz utrzymania ścisłej ewidencji — Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza, co następuje:

1) we wszystkich urzędach zagranicznych R. P. winna być zaprowadzona, poczynając od dnia 1 stycznia 1948 r., Księga Przybytków, służąca do wpisywania wszelkich wydawnictw drukowanych (oprócz dzienników), jakie napływają do urzędu zagranicznego rozmaitymi drogami (przekazane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i inne urzędy lub przez instytucje społeczne i prywatne, drogą zakupu, darowizny i t. p.);

2) Księga Przybytków winna być prowadzona przez kancelarię urzędu zagranicznego;

3) Księga Przybytków winna być zaprowadzona wg. załączonego wzoru, oprawiona. stronice ponumerowane, format znormalizowany 420 X 297;

4) o wydawnictwach uszkodzonych względnie zaginionych (bądź w drodze, bądź też w kancelarii — przed przekazaniem do

bilioteki urzędu), kancelaria winna sporządzić protokół;

5) protokóły o uszkodzeniu, względnie zaginięciu wydawnictw, jak również pokwitowania odbiorców, dla których urząd zagraniczny przeznaczył nadesłane wydawnictwa (patrz opis wzoru Księgi Przybytków — rubr. 9), winny być przechowywane razem z Księgą Przybytków.

Wzór Nr. 1

KSIĘGA PRZYBYTKÓW (AKCESJI)

PRZYKŁADY

Data otrzym.	Nr kolejn.	Opis przybytku	Ilość vol.	Pochodzenie i pismo towarzyszące	Cena	Ilość egz.	Przeznaczenie	Uwagi
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1947 10.9.		Zoli Fryderyk Prawo cywilne w zarysie. Wyd. 2 Prawo rzeczowe Tom 2, zeszyt 2 Kraków 1947	1	Pismo B-ki Centralnej M. S. Z. z dn. 1.9.47 r. Nr. 041/20/47	Zł 500	2	1 egz. B-ka Ambas. Nr. 2647 1 egz. B-ka Konsul.	
„		Dictionnaire diplomatique. Paris	4	R-ek Academie Diplomatique Internationale z dn. 3.9.47 Nr. 4509/47	fr. 23000	1	B-ka Ambas. Nr. 2680	
11.9.		Pologne, Territoires Recuperes Poznań 1947	1	Pismo Dep. Prasy M.S.Z. z dn. 1. 9. 1947 Nr. 041/1390/47		500	1 egz. B-ka Ambas. Nr. 2648, 1 egz. B-ka Kons. 10 egz. Kons. G. 488 egz attache prasowy.	
11.9.		Odrodzenie Nr. 40 1947	1			10	1 egz. B-ka Ambas. 2 Kons. Gen. 7 egz. attache prasowy.	

Opis rubryk wzoru:

Rubr. 1 — data faktycznego otrzymania wydawnictwa,
„ 2 — Nr. kolejny — zaczyna się, od 1 w każdym roku kalendarzowym; nr. przybytku wypisuje się, ołówkiem na odwrocie karty tytułowej, nr. kolejny łamany przez rok np. 142/1947,
„ 3 — opis przybytku winien zawierać dane znajdujące się na karcie tytułowej wydawnictwa,
„ 4 — ilość voluminów (jednostek introligatorskich) stanowiących całość danego wydawnictwa,
„ 5 — patrz Przykłady; na piśmie towarzyszącym lub na rachunku wypisuje się nr. Księgi Przybytków,
„ 6 — cena wyrażona w jednostkach monetarnych podanych w rachunku względnie na samym wydawnictwie,
„ 7 — ilość egzemplarzy danego wydawnictwa,
„ 8 — wypisuje się, nazwę odbiorcy i ilość egzemplarzy, które otrzymuje dany odbiorca; przy egzemplarzu przekazanym do Biblioteki należy wpisać nr. inwentarza Biblioteki; w razie większej ilości egzemplarzy i odbiorców należy zastosować system rozdzielnika,
„ 9 — zawiera bądź pokwitowania odbiorców, dla których Urząd Zagraniczny przeznaczył nadesłane wydawnictwa, bądź wzmiankę o oddzielnie przechowywanych pokwitowaniach w razie większej ilości egzemplarzy i odbiorców pokwitowania mogą mieć miejsce na rozdzielniku. W rubryce tej umieszcza się również wzmianki o uszkodzeniu wzgl. zaginięciu wydawnictw.

67.

Podróże służbowe z zagranicy do kraju.

B Pers. 012.67 z dn. 9 grudnia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych stwierdziło, że wbrew obowiązującym przepisom miały miejsce podróże służbowe z zagranicy do kraju kierowników podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych oraz urzędników zatrudnionych w tych urzędach bez wezwania względnie bez uzyskania zezwolenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Stwierdzono również, że przy podróżach

służbowych z zagranicy do kraju osoby delegowane nie podejmują z kasy M. S. Z. odpowiedniej zaliczki w złotych na pokrycie diet za czas pobytu w kraju, a należności z tego tytułu likwidują w walucie zagranicznej, przerachowując złote po kursie urzędowym, ustalonym przez Komisję Dewizową.

W związku z powyższym zarządzam:

1) podróże służbowe do kraju zarówno kierowników podległych M. S. Z. urzędów zagranicznych, jak i zatrudnionych w tych urzędach pracowników, mogą mieć miejsce jedynie bądź na podstawie wezwania Centrali M. S. Z., bądź też na podstawie uprzednio uzyskanego zezwolenia Centrali M. S. Z. na przyjazd.

   Wnioski urzędu zagranicznego do Ministra Spraw Zagranicznych, względnie do Biura Personalnego w sprawie uzyskania zezwolenia na przyjazd mogą być wyjątkowo w pilnych wypadkach zgłaszane w drodze telegraficznej;

2) odbywający podróż służbową z zagranicy do kraju po przybyciu powinien zgłosić się do Biura Personalnego w celu otrzymania pisma stwierdzającego, że przybył do kraju w podróży służbowej; pismo to powinno również określać czas pobytu w kraju.

   Na podstawie tego pisma Wydział Finansowo-Budżetowy pokryje koszty podróży oraz diety zarówno krajowe, jak i zagraniczne (w razie pobrania zaliczki na koszty podróży względnie diety w urzędzie zagranicznym, zaliczka ta zostanie przy rozliczeniu z odbywającym podróż potrącona przez Wydział Finansowo-Budżetowy i przez tenże Wydział zwrócona urzędowi zagranicznemu, ponieważ urzędy zagraniczne nie posiadają kredytów na pokrywanie tego rodzaju wydatków);

3) podróże służbowe odbyte z zagranicy do kraju bez wezwania i bez uprzednio uzyskanego zezwolenia Ministerstwa Spraw Zagranicznych nie będą uznawane, jak również nie będą uznawane wykazane w walucie zagranicznej wydatki z tytułu diet krajowych i kosztów podróży w obrębie kraju.

68.

Uchylanie orzeczeń b. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o pozbawieniu obywatelstwa polskiego.

K. I. 3201/73 z dn. 15 listopada 1947 r.

Na podstawie ustawy z dnia 31 marca 1938 r. o pozbawianiu obywatelstwa (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 191) pewna ilość osób pozbawiona została obywatelstwa polskiego tytułem represji z przesłanek natury politycznej lub rasowej, niemiarodajnych w świetle obecnej polskiej rzeczywistości.

Słusznym jest, iż krzywda, wyrządzona tym osobom powinna być naprawiona przez umożliwienie im odzyskania obywatelstwa polskiego.

Z uwagi na to, iż stosując przepisy cyt. ustawy pozbawiano obywatelstwa polskiego w szeregu wypadków na podstawie przesłanek niepolitycznych, które także i obecnie nie straciły na swej aktualności oraz z uwagi na to, iż często pozbawienie obywatelstwa wytworzyło już pewne skutki prawne nie dające się anulować przez samo uchylenie decyzji pozbawiającej obywatelstwa, — sprawy odzyskania obywatelstwa polskiego nie można uregulować jakimkolwiek aktem generalnym.

Każdy poszczególny wypadek należy indywidualnie traktować z zachowaniem jak najdalej posuniętej ostrożności.

Jako podstawę prawną rewizji orzeczeń o pozbawieniu obywatelstwa należy przyjąć stosowanie art. 100 postępowania administracyjnego (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341 z r. 1928), to zn. decyzje uchylające na prośbę wszystkich osób zainteresowanych i uprawnionych do prawnego działania w chwili obecnej. Wchodzi tu w grę zagadnienie praw zarówno małżonka osoby pozbawionej obywatelstwa, który łącznie z nią utracił obywatelstwo, jak i dzieci, które w czasie wydania decyzji pozbawiającej, jako nieletnie, nie miały samoistnego prawa do decydowania o swym obywatelstwie, obecnie zaś jako pełnoletnie uprawnione są do stawiania wniosków we własnym imieniu.

W sprawach tych powinny być skompletowane odpowiednie akta zawierające w miarę możności oryginalną decyzję wraz z uzupełniającymi materiałami, mogącymi rzucić światło na istotne przesłanki wydanej decyzji. Skompletowanie w każdym poszczególnym przypadku aktów, dotyczących danej sprawy o pozbawienie obywatelstwa należy uważać zasadniczo za wymóg nieodzowny. Niemniej biorąc pod uwagę powojenne zniszczenia materiałów archiwalnych dopuszczalnym jest odstępstwo od tej zasady, gdy stosowaniu jej stoją na przeszkodzie okoliczności natury wyższej.

Jako conditio sine qua non przyjęcia wniosku o uchylenie orzeczenia o pozbawieniu obywatelstwa winno być złożenie przez osobę zainteresowaną dowodu nienabycia po utracie obywatelstwa polskiego, obywatelstwa państwa, w którym dana osoba ma stałe miejsce zamieszkania, oraz oświadczenie tejże osoby, że nie nabyła żadnego innego obywatelstwa obcego.

W każdym poszczególnym wypadku akty należy przesłać do M. S. Z. wraz z wnioskiem

urzędu konsularnego, skierowanego do Ministra Spraw Zagranicznych o wystąpienie z odpowiednim wnioskiem do Ministra Administracji Publicznej.

Minister Spraw Zagranicznych po rozpatrzeniu sprawy wystąpi każdorazowo do Ministra Administracji Publicznej z wnioskiem bądź o uchylenie decyzji o pozbawieniu obywatelstwa polskiego, bądź o utrzymanie jej w mocy.

69.

O używaniu nazw miejscowości znajdujących się na terenie Ziem Odzyskanych.

K. I. 396 246 z dn. 14 listopada 1947 r.

Wobec zdarzających się wypadków używania w korespondencji urzędowej przez placówki zagraniczne R. P. nazw miejscowości z terenu Ziem Odzyskanych — w języku niemieckim, przypominam, iż rozporządzeniami Ministrów: Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych (vide Monitor Polski NrNr 44 i 142 z 1946 r. oraz NrNr 37 i 111 z 1947 r.) zostały ustalone urzędowo nazwy tych miejscowości w języku polskim.

Urzędy zagraniczne, nieposiadające wyżej wymienionych numerów Monitora Polskiego, powinny skierować zapotrzebowanie bezpośrednio do Administracji Monitora Polskiego w Warszawie, przy ul. Młodzieży Jugosłowiańskiej Nr 11.

70.

O zaświadczeniach na przywóz broni do Polski.

K. I. 331/8 z dn. 31 października 1947 r.

1) W myśl art. 31 Prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dn. 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807), urzędy konsularne R. P. udzielają zaświadczeń na przywóz broni do Polski do użytku osobistego. Zaświadczenia te zastępują pozwolenia na broń (art. 10 cyt. prawa oraz zarządzenie Ministra Bezpieczeństwa Publicznego z dn. 13 grudnia 1946 r. o pozwoleniach na broń palną — Monitor Polski Nr 2/1947. poz. 4) — na czas pobytu na obszarze Rzeczypospolitej w ciągu dni 30-tu, licząc od dnia przekroczenia granicy).
2) Wydając zaświadczenia na przywóz broni, urzędy konsularne powinny czynić wzmiankę obok wizy na paszporcie: „Posiadacz paszportu otrzymał zaświadczenie na przywóz broni do Polski z dn. . . . Nr. . . . ." i równocześnie powiadomić o fakcie wydania zaświadczenia Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Biuro Konsularne, w Warszawie.
3) Zaświadczenia na przywóz broni mogą być wydawane przez urzędy konsularne znanym im obywatelom polskim, którzy po przyjeździe do Polski uzasadnić mogą uzyskanie pozwolenia na broń zgodnie z powyżej przytoczonym zarządzeniem Ministra Bezpieczeństwa Publicznego.
4) Zaświadczeń na przywóz broni obcokrajowcom można udzielać w wypadkach uzasadniających posiadanie broni — a to: obcym wojskowym eskortującym, funkcjonariuszom policyjnym eskortującym względnie z poleceniem służbowym (krótka broń osobista), uczestnikom zawodów strzeleckich, posiadaczom broni myśliwskiej i t. p.).
5) Zaświadczenia na przywóz broni, udzielane przez urzędy konsularne R. P., uprawniają również do wywozu broni w okresie ważności zaświadczenia.
6) Udzielając zaświadczeń na przywóz broni należy informować zainteresowanych, że zaświadczenie ważne jest tylko łącznie z paszportem, nie zwalnia od opłat celnych, powinno być okazywane na każde żądanie władz granicznych i bezpieczeństwa, a przed upływem 30-tu dni od dnia przekroczenia granicy posiadacze tych zaświadczeń powinni uzyskać pozwolenie na broń w wojewódzkich urzędach bezpieczeństwa publicznego.

   Cudzoziemców należy pouczać, że otrzymanie zoświadczenia oraz posiadanie broni powinni zgłosić przy rejestrowaniu się we właściwej komendzie milicji obywatelskiej, stosownie do zarządzenia Ministrów: Bezpieczeństwa Publicznego, Administracji Publicznej i Ziem Odzyskanych o rejestracji cudzoziemców. Zgłoszenia broni należy dokonać przez wpisanie do karty rejestracyjnej.
7) Zezwolenia na przywóz broni typu wojskowego (karabiny, automaty i t. p.) poza wypadkami wymienionymi w pkt. 4), a dotyczącymi krótkiej broni osobistej — mogą być wydawane wyłącznie przez Ministerstwo Obrony Narodowej (attachés wojskowych przy urzędach zagranicznych R. P.).

ZAŚWIADCZENIE

na przywóz broni do Polski.

Na zasadzie art. 31 prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych z dn. 27 października 1932 r (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 807) udzielam p. . . . . obywatelowi . . . . . udającemu się . . . . zamieszkałemu w . . . . pozwolenia na przywiezienie (przewiezienie) ze sobą z zagranicy (przez) obszar Rzeczypospolitej Polskiej . .

(wymienić i opisać broń, np. dubeltówka, rewolwer, kaliber, system, marka fabryczna, numer, podając równocześnie ilość i kaliber naboi, szablę i t. p.).

Zaświadczenie niniejsze ważne jest tylko łącznie z. . . . .
(wymienić dokument osobisty posiadacza broni)
dn. . . Nr . . . i to na przeciąg dni 30-tu (trzydziestu) od daty przekroczenia granicy polskiej.

Zaświadczenie niniejsze nie zwalnia posiadacza od obowiązku wypełnienia formalności celnych w celu uzyskania zwolnienia od cła w myśl art. 22 ust. II pkt. 1 prawa celnego (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 84, poz. 610) i § 16 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U.R.P. Nr 90, poz. 820 z 1934 r.).

. . . . dnia . . . .

pieczęć podpis

Minister:

Warszawa, dnia 15 grudnia 1947 r.

(—) Zygmunt Modzelewski.

CZĘŚĆ II

KOMUNIKATY

71.

Uchwały Generalne Komisji Dewizowej w sprawie dopłat przy skupie i sprzedaży dewiz.

FR 144/232 z dnia 9 grudnia 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do widomości uchwały generalne Komisji Dewizowej NrNr 33 i 35/I w sprawie stosowania dopłat przy skupie i sprzedaży dewiz.

Komisja Dewizowa

Warszawa, dn. 22 listopada 1947 r.

Uchwała Generalna Nr 33.

Zezwala się — aż do odwołania — na stosowanie dopłat w wysokości 300% tranzakcyjnego kursu urzędowego przewidzianego w Uchwale Generalnej Komisji Dewizowej Nr 3/III z dnia 18 października 1946 r.:

1) przy skupie dewiz przekazywanych z zagranicy z tytułu rent, zapomóg, spadków i odpraw demobilizacyjnych;
2) przy sprzedaży dewiz na pokrycie płatności z tytułu rent, zapomóg, przekazów na koszty leczenia, studiów, stypendiów, na cele podróży za granicę, na cele podróży służbowych, z wyjątkiem wyjazdów pokrywanych w ciężar budżetu Państwa, przekazów na cele prasy, kultury, sztuki, prowizji, tantiem, wynagrodzeń, wreszcie dotacji budżetowych dla polskich placówek za granicą, których wydatki nie są pokrywane z budżetu Państwa.

Powyższe dotyczy wypłat na: New-York, Montreal, Londyn, Sztokholm, Kopenhagę, Oslo Zurich, Amsterdam, Brukselę, Paryż i Pragę.

Komisja Dewizowa

Warszawa, dn. 5 grudnia 1947 r.

Uchwała Generalna Nr 35/I.

Zezwala się — aż do odwołania — na stosowanie dopłat w wysokości 300% tranzakcyjnego kursu urzędowego przewidzianego w uchwale generalnej Komisji Dewizowej Nr 3/III z dnia 18 października 1946 r. przy skupie dewiz z ruchu podróżnych, turystyki, z tytułu tantiem, prowizji i wynagrodzeń, z tytułu przekazów na koszty utrzymania wszelkiego rodzaju placówek zagranicznych w Polsce.

Powyższe dotyczy wypłat na: New-York, Montreal, Londyn, Sztokholm, Kopenhagę, Oslo, Zurich, Amsterdam, Brukselę i Paryż.

Jednocześnie unieważnia się uchwałę generalną Komisji Dewizowej Nr 35 z dnia 28 listopada 1947 r.

72.

Zmiana kursu walut.

F. R. 144/205 z dn. 8 listopada 1947 r.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Komisja Dewizowa ustaliła z dniem 14 października 1947 r. aż do odwołania następujące kursy walut obcych:

Waluta	za	kupno	sprzedaż
Korona czeska	100	390	504
Marka niemiecka	100	260	300
Szyl. austr.	100	500	750

Jednocześnie Komisja Dewizowa zawiadamia, że skup koron czeskich może dotyczyć wyłącz-

nie banknotów w odcinkach nie przekraczających wartości nominalnej Kc. 50 do wysokości 500 Kc. od osoby.

Skup szyl. austr. jest dokonywany jedynie do wysokości 1000 od osoby.

73.

Zmiany w sieci urzędów zagranicznych R. P.

Urzędy ustanowione:

W I E L K A B R Y T A N I A

Agencja Konsularna w Manchester — z dniem 15 grudnia 1947 r. z kompetencją terytorialną na miasto Manchester, podlega Konsulatowi Generalnemu R. P. w Londynie.

74.

Zmiany adresów urzędów zagranicznych R. P.

B R A Z Y L I A

Poselstwo R. P. w Rio de Janeiro — Rio de Janeiro rua Saint Roman 20.

K A N A D A

Konsulat R. P. w Winnipegu — Winnipeg, 416 Noain Street, 611 Mointyre Block.

W Ł O C H Y

Agencja Konsularna R. P. w Wenecji — Venezia, San Samuele 3316 (Corte Lezze).

75

Zmiany personalne w urzędzie centralnym Ministerstwa Spraw Zagranicznych i w urzędach podległych w okresie październik — listopad 1947 r.

Mianowani w centrali M. S. Z.

Dr B l u s z t a j n M i e c z y s ł a w — radcą w M. S. Z. z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Ekonomicznego z dniem 1 listopada 1947 r.

G i n d r y c h J a n i n a — umysłowy pracownik kontraktowy w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 listopada 1947 r.

M i k o ł a j e w s k a W a n d a — podreferendarz w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 listopada 1947 r.

W i e r z e j s k a Z o f i a — referendarzem w M. S. Z. z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Ekonomicznego z dniem 1 listopada 1947 r.

Przyjęci do służby w M. S. Z. z innych resortów.

Inż. D r u t o J a n — dyrektor Departamentu Ekonomicznego w Zarządzie Centralnym Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Mianowanie na stanowiska w urzędah zagranicznych:

D o b r z a ń s k i L u d w i k pełniący obowiązki attaché handlowego przy Poselstwie R. P. w Brukseli — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Brukseli z dniem 1 listopada 1947 r.

Mgr H u b e r t S t e f a n — II sekretarzem Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 16 listopada 1947 r.

K a m i ń s k i T a d e u s z umysłowy pracownik w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Bratysławie z dniem 1 listopada 1947 r.

Inż. K u t i n J ó z e f attaché techniczny w Ambasadzie R. P. w Paryżu — radcą technicznym w Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 listopada 1947 r.

Mgr M a k s y m o w i c z S t a n i s ł a w attaché handlowy w Ambasadzie R. P. w Paryżu — radcą handlowym w

Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 listopada 1947 r.

Sokołowski Janusz wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Mediolanie — konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Rzymie z dniem 1 grudnia 1947 r.

Thee Marek umysłowy pracownik kontraktowy w Konsulacie Generalnym R. P. w Jerozolimie — pełniącym obowiązki attaché prasowego w konsulacie Generalnym R. P. w Jerozolimie z dniem 1 grudnia 1947 r.

Wilczur-Garztecki Juliusz wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Rzymie — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu z dniem 1 grudnia 1947 r.

Włoński Paweł kontraktowy pracownik umysłowy w M. S. Z. — wicekonsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Kijowie z dniem 1 listopada 1947 r.

Wołowski Zygmunt referent w Ambasadzie R. P. w Paryżu — attaché adjoint w aparacie radcy handlowego przy Ambasadzie R. P. w Paryżu z dniem 1 listopada 1947 r.

Odwołani:

Mgr Bieszk Józef-Zbigniew I sekretarz w Misji Politycznej w Wiedniu — z dniem 13 października 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Bekier Aleksander I sekretarz w Ambasadzie R. P. w Paryżu — z dniem 16 listopada 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Kazimierczak Stanisław sekretarz konsularny w Konsulacie R. P. w Pittsburgu — z dniem 16 listopada 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Mgr Krzeczowski Jerzy attaché Ambasady R. P. w Bukareszcie — z dniem 1 grudnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Piętka Tomasz konsul generalny w Konsulacie Generalnym R. P. w Paryżu — z dniem 1 grudnia 1947 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Mgr Pruszyński Ksawery minister pełnomocny ad personam i radca prasowy w stałej delegacji R. P. przy Narodach Zjednoczonych w New-Yorku — z dniem 1 stycznia 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą, z zachowaniem dotychczasowego tytułu ministra pełnomocnego ad personam i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Dr Złotowski Ignacy minister pełnomocny ad personam i radca w stałej delegacji R. P. przy Narodach Zjednoczonych w New-Yorku — z dniem 1 stycznia 1948 r. z równoczesnym mianowaniem radcą, z zachowaniem tytułu ministra pełnomocnego ad personam i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Zozula Mikołaj referendarz w Ambasadzie R. P. w Pradze — z dniem 16 listopada 1947 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w M. S. Z.

Przydzieleni:

Mgr Bieszk Józef-Zbigniew radca w M. S. Z. — do Biura Konsularnego z dniem 13 października 1947 r.

Brzechowska Maria referendarz M. S. Z. — do Referatu Organizacyjnego w Gabinecie Ministra z dniem 10 listopada 1947 r.

Mgr Lityński Józef radca w M. S. Z. — do Gabinetu Ministra z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Referatu Organizacyjnego z dniem 1 listopada 1947 r.

Martynowicz Tadeusz referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Zachodniej i Północnej Europy z dniem 16 października 1947 r.

Olszańska Halina referendarz w M. S. Z. — do Kancelarii Głównej z dniem 1 listopada 1947 r.

Wojnarowski Emil radca w M. S. Z. — do Wydziału Brytyjskiego z dniem 21 listopada 1947 r.

Mgr Zieliński Józef radca w M. S. Z. — do Biura Konsularnego z dniem 3 listopada 1947 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

Fabianowicz Zdzisław referendarz w M. S. Z. — od dnia 1-go listopada 1947 r. do 1 listopada 1948 r.

Komorska Stefania podreferendarz w M. S. Z. — od dnia 1 listopada 1947 r. na okres pełnienia obowiązków umysłowego pracownika kontraktowego w Ambasadzie R. P. w Bukareszcie.

Panturin Bohdan radca w M. S. Z. — od dnia 31 października 1947 r. do 31 października 1948 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.

Dr Derenicz Michał radca w M. S. Z. — z dniem 31 stycznia 1948 r. ze zwolnieniem od pełnienia obowiązków służbowych z dniem 31 października 1947 r.

Dr Ptaszyński Witold radca w M. S. Z. — z dniem 1 listopada 1947 r. na własną prośbę.

76.

Zezwolenie na przyjęcie odznaczeń cudzoziemskich.

P. D. 751/47; 743 — 750 z dn. 20 grudnia 1947 r.

Prezydent Rzeczypospolitej zarządzeniami z dnia 30 listopada 1947 r. udzielił następującym osobom zezwolenia na przyjęcie i noszenie orderów państw obcych:

Zygmuntowi Modzelewskiemu, ministrowi Spraw Zagranicznych — wielkiej wstęgi bułgarskiego orderu Zasługi Cywilnej i wielkiej wstęgi duńskiego orderu Danebroga,

dr Stanisławowi Leszczyckiemu, podsekretarzowi stanu w MSZ — krzyża komandorskiego z gwiazdą bułgarskiego orderu Zasługi Cywilnej,

Józefowi Olszewskiemu, ministrowi pełnomocnemu, dyrektorowi Departamentu Politycznego w MSZ— krzyża komandorskiego z gwiazdą duńskiego orderu Danebroga,

Wiktorowi Groszowi, ministrowi pełnomocnemu, dyrektorowi Departamentu Prasy i Informacji w MSZ— krzyża komandorskiego bułgarskiego orderu Zasługi Cywilnej,

Adamowi Gubrynowiczowi, dyrektorowi Protokółu Dyplomatycznego w MSZ — krzyża komandorskiego duńskiego orderu Danebroga,

dr Tadeuszowi Chromeckiemu, wicedyrektorowi Departamentu Politycznego w MSZ — krzyża komandorskiego duńskiego orderu Danebroga,

Aleksandrowi Jackowskiemu, wicedyrektorowi Departamentu Prasy i Informacji w MSZ — krzyża oficerskiego bułgarskiego orderu Zasługi Cywilnej,

Tomaszowi Kuźniarzowi, radcy handlowemu przy Poselstwie R. P. w Kopenhadze — krzyża komandorskiego duńskiego orderu Danebroga.

Sprostowanie

DZIENNIK URZĘDOWY M.S.Z. Nr 4 z 1947 r. poz. 49 O stosunku pracy pracowników publicznych, przebywających za granicą, str. 4 — (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 389) — powinno być: poz. 387.

poz. 52 Przeprowadzenie dochodzeń przez urzędy konsularne na str. 6, pkt. 2, wiersz 7 siódmy — prokuraturze — powinno być prokuratury.

poz. 53 Przekazywanie spadków po żołnierzach — str. 7, pkt. 2 wiersz drugi, po słowach — lub kurierem — należy skreślić: jeżeli przesyła się je drogą kurierskiej.

poz. 61 Zmiany personalne — na str. 11 — powinno być: Dr. Fiderkiewicz Alfred.

tamże na str. 13-ej powinno być: Mgr. Szonert Józef.

tamże na str. 15-ej powinno być: Nowak Mirosława.

Przypisek Redakcji.

Rok 1947 — Dz. Urz. M. S. Z. od Nr 1 do Nr 5.

w z. Dyrektor Gabinetu Ministra

Warszawa, dn. 15 grudnia 1947 r.

Franciszka Janiszewska

Redakcja i Administracja

Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr 23.

Drukarnia Państwowa Nr 1 w Warszawie. 700 Zam. 3503. XII.47.